

Вагонът бъше препълнен съ пътници и багажъ. Всички отиваха за Изворския панаиръ. Савата едва намъри едно мъстенце на края на пейката. И той отиваше на панаира да помога на баща си, който имаше тамъ сергия съ мъниста и кръстчета.

Влакът фучеше край рѣката, мушкаше се въ тунели, и после слънцето отново играеше въ прозорците. Отвънъ бъгаха телеграфните стълбове съ назидани по жиците птичета.

До Савата седѣше търговецъ съ дисаги сущени круши и сливи. По-отвъдъ, единъ пътенъ книжаръ показваше съновници и пѣснопойки. Въ другия жгълъ продавачъ на свирки и хармоники за уста бъше отворилъ кутия